

עיון בסוגיית הגיור בימינו

הקדמה ומיקוד

השבוע נעסוק באחת השאלות החמורות ביותר העומדות לפתחה של הרבנות הראשית לישראל - סוגיית גיור ההמוני של גויים אשר באו מחבר העמים במציאות שרוב רובם של המתגיירים לא יקבלו על עצמם תורה ומצוות באופן משביע רצון לימודינו השבוע יתחלק לארבעה חלקים (ע"פ כותרות המשנה המובאות בדפי המקורות) **חלק א:** עקרונות הגיור - בחלק זה נלמד את יסודות תהליך הגיור בפרט נעסוק בשאלת קבלת המצוות עד כמה הינה חלק מהותי מתהליך זה. מיקוד המקורות בחלק זה: יש ללמוד היטב את הגמ' יבמות המהווה את המקור המרכזי לכל תהליך הגרות וכן את דברי התוספות שעליה (על המאירי ניתן לדלג) לאחר מכן יש ללמוד היטב את הרמב"ם ולנסות להבין את דעתו ביחס לחיוב קבלת המצוות בתהליך הגיור ע"י המגיד משנה והב"ח.

חלק ב: גיור בסביבה שאינה מכירה כלל את הדת היהודית - בחלק זה נלמד כיצד ניתן לגייר אדם בסביבה של גויים כאשר המתגייר כלל לא מכיר את עקרי המצוות. לאור גיור זה נלמד על מהותה של קבלת המצוות כחלק מתהליך הגיור. מיקוד המקורות בחלק זה: יש ללמוד את הגמ' שבת ואת הריטבא שעליה (על התוס', רמב"ן ורמב"ם ניתן לדלג) לאחר מכן יש לראות את דברי השו"ע להלכה (שני המקורות) וכן את הט"ז שעליהם וכן לנסות להבין את הסתירות הקיימות כביכול ברמב"ם ובשו"ע ע"י שו"ת חמדת שלמה

חלק ג: גיור בקבלת מצוות חלקית - בחלק זה נלמד האם ניתן לגייר אדם שמוכן לקבל רק חלק מן המצוות. מיקוד המקורות בחלק זה: יש ללמוד את הגמ' בכורות ושבת ואת רש"י שעליהם (על הספרא ניתן לדלג) וכן יש ללמוד את דברי האגרות משה הראשונים (על האגרות משה בהמשך מקורות 21,23 ניתן לדלג) כ"כ יש ללמוד את דברי האחיזעזר, דעת כהן ומשפטי עוזיאל

חלק ד: גיור קטנים בהסכמת הוריהם בימינו - בחלק זה נלמד האם ניתן לגייר ילדים מתחת לגיל מצוות ובכך לייתר את תהליך קבלת המצוות בגיורים אלו. מיקוד המקורות בחלק זה: יש ללמוד היטב את הגמ' בכתובות. לאחר מכן יש ללמוד את התוספות והרשב"א שעליה (על הרשב"א מקור 28 והר"ן ניתן לדלג) וכן לראות את פסיקת השו"ע להלכה. לאחר מכן יש ללמוד את דברי הבית יצחק, אגרות משה ומנחת יצחק (על החתם סופר ניתן לדלג)

עקרונות הגיור

1. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד א - דף מח עמוד ב

תנו רבנן: גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטורפין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד. ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני. ומודיעין אותו עונשן של מצות, אומרים לו: הוי יודע, שעד שלא באת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו, אכלת חלב ענוש כרת, חללת שבת ענוש סקילה. וכשם שמודיעין אותו עונשן של מצות, כך מודיעין אותו מתן שכרן, אומרים לו: הוי יודע, שהעולם הבא אינו עשוי אלא לצדיקים, וישראל בזמן הזה - אינם יכולים לקבל לא רוב טובה ולא רוב פורענות. ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו. קיבל, מלין אותו מיד. נשתיירו בו ציצין המעכבין את המילה, חוזרים ומלין אותו שניה. נתפא, מטבילין אותו מיד; ושני ת"ח עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות; טבל ועלה - הרי הוא כישירא לכל דבריו. אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה, ושני ת"ח עומדים לה מבחוץ, ומודיעין אותה מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות. אחד גר ואחד עבד משוחרר. ובמקום שנדה טובלת, שם גר ועבד משוחרר טובלין; וכל דבר שחוצץ בטבילה, חוצץ בגר ועבד משוחרר ובנדה. אמר מר: גר שבא להתגייר, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות. מ"ט? דאי פריש נפרוש, דא"ר חלבו: קשים גרים לישראל כספחת, דכתיב: +ישעיהו י"ד+ ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב. ומודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני. מ"ט? א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן: בן נח נהרג על פחות משה פרוטה, ולא ניתן להשבון. (ומודיעים אותו עון שכחה ופאה). ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו. אמר רבי אלעזר: מאי קראה? דכתיב: +רות א'+ ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה, אמרה לה: אסיר לך תחום שבת! +רות א'+ באשר תלכי אלך. אסיר לך יהוד! +רות א'+ באשר תליני אליך. מפקדינן שש מאות וי"ג מצות! +רות א'+ עמך עמי. אסיר לך עבודת כוכבים! +רות א'+ ואלהיך אלהי. ארבע מיתות נמסרו לב"ד! +רות א'+ באשר תמותי אמות. ב' קברים נמסרו לב"ד! +רות א'+ ושם אקבר. מיד, ותרא כי מתאמצת היא וגו'. קיבל, מלין אותו מיד. מ"ט? שהויי מצוה לא משהינן... ושני ת"ח עומדים על גביו. והא"ר חייא א"ר יוחנן: גר צריך שלשה! הא"ר יוחנן לתנא, תני: שלשה. טבל ועלה - הרי הוא כישירא לכל דבריו. למאי הלכתא? דאי הדר ביה ומקדש בת ישראל, ישרא'ל מומר קרינא ביה וקידושו קידושין.

2. בית הבחירה למאירי מסכת יבמות דף מז עמוד א

מודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות ויראה הטעם בקלות מפני שעובדי האלילים אין להם בדרכי דתיהם ועבודת אליליהם מצות יתירות וכשישמע מצות יתירות שלנו והקלות שבהם יאמר בלבו כמה דקדוקין הם מדקדקים ללא צורך ויחזור בו ואחר כך מודיעין אותו את החמורות ומודיעין לו שאנו צריכין לבזוז ממונינו במתנות עניים מפני שהגויים ממונם חביב עליהם ביותר וכמו שאמרו בן נח נהרג על פחות משה פרוטה ואינו ניתן להישבון כמו שביארנו בסנהדרין נ"ז א' ושם יהוס על ממונו ויחזור וכן מודיעין אותו עונשיהן של עבירות חמורות והוא שאומרים לו הוי יודע שעד שלא באת למדה זו אם אכלת חלב אי אתה ענוש כרת חללת שבת אי אתה חייב סקילה עכשו וכו' וכן מודיעין אותו מתן שכרן שאינו בעולם הזה ואומרים לו הוי יודע שהעולם הבא אינו צפון אלא לצדיקים וישראל בזמן הזה אין

יכולין לקבל רוב טובה שהקב"ה מדקדק עליהן כחוט השערה וכן לא רוב פורענות כי לא ינום שומרנו ואין מרבין עליו יותר מכדי דברים אלו או כיוצא בהן וכן אין מדקדקין עליו להאריך בדברים יותר מדאי שכך מצינו ברות שאמרה לה חמותה אסיר לך תחום שבת והשיבתה אל אשר תלכי אלך אסיר לך יחוד אמרה לה באשר תליני אלין מפקדינן אתר"ג מצות אמרה לה עמך עמי אסירא לך עבודה זרה אמרה לה ואלהיך אלהי ארבע מיתות נמסרו לבית דין אמרה לה באשר תמותי אמות שני קברות מתוקננין לבית דין אמרה לה ושם אקבר מיד ותחדל לדבר אליה:

3. תוספות מסכת יבמות דף מה עמוד ב

מי לא טבלה לנדוטה - תימה דאמר לקמן (דף מו:) דגר צריך שלשה דמשפט כתיב ביה ואפילו למאן דאמר בריש סנהדרין (דף ג.) דבר תורה חד נמי כשר מכל מקום אין דרך נשים להביא איש עמהן בשעת טבילה ואשה אינה ראויה לדון כדתנן (נדה דף מט:) כל הכשר לדון כשר להעיד ובהדיא איתא בירושלמי דיומא מעתה שאין אשה מעידה אינה דנה ודבורה לא היתה דנה אלא מלמדת להן שידונו אי נמי על פי הדיבור שאני וי"ל האי דבעינן שלשה היינו לקבלת המצות אבל לא לטבילה אף על גב דאמרין לקמן (דף מז:) דשני ת"ח עומדים מבחוץ היינו לכתחלה דעדיף טפי ויש מפרשים דכיון דידוע לכל שטבלה כאילו עומדים שם דמי ומיהו קשיא דטבילת נדה בלילה ולקמן (דף מו:) אמר אין מטבילין גר בלילה אבל אי לאו כתיב משפט אלא אקבלת מצוה אתי שפיר והא דאין מטבילין היינו לכתחלה מדרבנן.

4. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג הלכה ד, יז, יז

כן לדורות כשירצה העכו"ם להכנס לברית ולהסתופף תחת כנפי השכינה ויקבל עליו עול תורה צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן, ואם נקבה היא טבילה וקרבן שנאמר ככם כגר, מה אתם במילה וטבילה והרצאת קרבן אף הגר לדורות במילה וטבילה והרצאת קרבן. אל יעלה על דעתך שמששון המושיע את ישראל או שלמה מלך ישראל שנקרא ידיד יי' נשאו נשים נכריות בגיותן, אלא סוד הדבר כך הוא, שהמצוה הנכונה כשיבא הגר או הגיורת להתגייר בודקין אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה שיזכה לה או מפני הפחד בא להכנס לדת, ואם איש הוא בודקין אחריו שמא עיניו נתן באשה יהודית, ואם אשה היא בודקין שמא עיניה נתנה בבחור מבחורי ישראל, אם לא נמצא להם עילה מודיעין אותן כובד עול התורה וטורה שיש בעשייתה על עמי הארצות כדי שיפרשו, אם קבלו ולא פירשו וראו אותן שחזרו מאהבה מקבלים אותן שנאמר ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה. גר שלא בדקו אחריו או שלא הודיעוהו המצות ועונשן ומל וטבל בפני ג' הדיוטות ה"ז גר, אפילו נודע שבשביל דבר הוא מתגייר הואיל ומל וטבל יצא מכלל העכו"ם וחוששין לו עד שיתבאר צדקותו, ואפילו חזר ועבד כו"ם הרי הוא כישראל מומר שקידושיו קידושין, ומצוה להחזיר אבידתו מאחר שטבל נעשה כישראל, ולפיכך קיימו שמשון ושלמה נשותיהן ואע"פ שנגלה סודן.

5. מגיד משנה הלכות איסורי ביאה פרק יג הלכה יז

גר שלא בדקו אחריו וכו'. זה פשוט שאין הודעת המצות מעכב דיעבד ואמרנו בפרק החולץ (דף מ"ז:) טבל ועלה הרי הוא כישראל לכל דבריו למאי הילכתא דאי (הדר ביה ומקדש בת ישראל) קידש ישראל מומר קרינא ביה וקידושיו קידושין ומ"ש רבינו ומצוה להחזיר אבידתו הוא ממה שנתבאר פרק י"א מהלכות גזילה ואבידה שמחזירין אבידת המומר והוא שיהיה מומר לתיאבון לאכול נבילות כמו שנזכר שם:

6. ב"ח יורה דעה סימן רסח

וכשהיו ג' בטבילה אע"פ שכתב הרמב"ם שכשר אע"פ שלא היה לשם קבלת מצוות כל עיקר מיהו התוספות והראש חולקין ע"ז דקבלת מצוות ודאי מעכבת

גיר בסביבה שאינה מכירה כלל את הדת היהודית

7. תלמוד בבלי מסכת שבת דף סח עמוד א

העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת - אינו חייב אלא חטאת אחת. רב ושמואל דאמרי תרוייהו: מתניתין בתינוק שנשבה לבין הנכרים, וגר שנתגייר לבין הנכרים. אבל הכיר ולבסוף שכח - חייב על כל שבת ושבת.

8. תוספות מסכת שבת דף סח עמוד א

גר שנתגייר בין הנכרים - בפני ג' ולא הודיעוהו מצות שבת דאי נתגייר בינו לבין עצמו לא הוי גר כדאמרין בהחולץ (יבמות דף מז:).

9. חידושי הרמב"ן מסכת שבת דף סח עמוד א

גר שנתגייר לבין הגוים. כגון שנתגייר בפני שלשה והודיעוהו מקצת מצות אחרות ולא הודיעוהו מצות שבת או שטעו ולא הודיעוהו, שאלו נתגייר בינו לבין עצמו אינו גר.

10. חידושי הריטב"א מסכת שבת דף סח עמוד א

רב ושמואל דאמרי תרוייהו מתני' בתינוק שנשבה לבין הגוים וגר שנתגייר לבין הגוים. פירוש שקבל עליו בפני שלשה ונתגייר בפניהם אלא שלא הודיעוהו מצות שבת שאין זה מעכב, והלך ודר בין הגוים ולא ידע לעולם מצות שבת, ומשכחת לה נמי כשנתגייר בעודו קטן דקי"ל גר קטן מטבילים אותו על דעת בית דין כדאיתא בפ"ק דכתובות (י"א א'), וכשהגדיל והיה בן דעת היה בין הגוים, הא כל שנתגייר בינו לבין עצמו אינו גר כדאיתא בפרק החולץ (יבמות מ"ז א').

11. רמב"ם הלכות שגגות פרק ז הלכה ב

כלל גדול אמרו בשבת כל השוכח עיקר שבת ושכח שנצטוו ישראל על השבת, או שנשבה והוא קטן לבין העכו"ם או נתגייר קטן והוא בין העכו"ם אף על פי שעשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת שהכל שגגה אחת היא, וכן חייב חטאת אחת על כל חלב שאכל וחטאת אחת על דם שאכל וכן כל כיוצא בזה בעבודות אלו, וכל היודע עיקר שבת אבל שכח שהיום שבת ודימה שהוא חול אע"פ שעשה בו מלאכות הרבה חייב חטאת אחת על היום כולו וכן חטאת על כל שבת ושבת ששגג בו.

12. שולחן ערוך יורה דעה סימן רסח סעיף ג

כל ענייני הגר, בין להודיעו המצות לקבלם בין המילה בין הטבילה, צריך שיהיו בג' הכשרים לדון, וביום (תוס' ורא"ש פ' החולץ). מיהו דוקא לכתחלה, אבל בדיעבד אם לא מל או טבל אלא בפני ב' (או קרובים) (הגהות מרדכי) ובלילה, אפילו לא טבל לשם גרות, אלא איש שטבל לקריו ואשה שטבלה לנדתה, הוי גר ומותר בישראלית, חוץ מקבלת המצות שמעכבת אם אינה ביום ובשלשה. ולהרי"ף ולהרמב"ם, אפילו בדיעבד שטבל או מל בפני שנים או בלילה, מעכב, ואסור בישראלית, אבל אם נשא ישראלית והוליד ממנה בן, לא פסלינן ליה.

13. ט"ז על שולחן ערוך יורה דעה סימן רסח סעיף ג

חוץ מקבלת המצות כו'. - שזהו גוף הדבר והתחלתו אבל מילה וטבילה הוה כגמר דין דמן התורה הוה אף בלילה. אשר"י:

14. שולחן ערוך יורה דעה סימן רסח סעיף יב

כשיבא הגר להתגייר, בודקים אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה שיזכה לה או מפני הפחד בא ליכנס לדת. ואם איש הוא, בודקין אחריו שמא עיניו נתן באשה יהודית. ואם אשה היא, בודקין אחריה שמא עיניה נתנה בבחורי ישראל, ואם לא נמצאת להם עילה מודיעים להם כובד עול התורה וטורח שיש בעשייתה על עמי הארצות, כדי שיפרשו. אם קיבלו ולא פירשו, וראו אותם שחזרו מאהבה, מקבלים אותם. ואם לא בדקו אחריו, או שלא הודיעוהו שכר המצות ועונשן, ומל וטבל בפני ג' הדיוטות, ה"ז גר אפ"ל נודע שבשביל דבר הוא מתגייר, הואיל ומל וטבל יצא מכלל העובדי כוכבים, וחוששים לו עד שתתברר צדקתו; ואפילו חזר ועבד עבודת כוכבים, הרי הוא כישראל מומר שקדושו קדושין. (ישראל מומר שעשה תשובה, א"צ לטבול; רק מדרבנן יש לו לטבול ולקבל עליו דברי חבירות בפני ג') (נ"י פ' החולץ).

15. שו"ת חמדת שלמה יו"ד סימן כט אות כב

... ע"כ נראה לעניות דעתי דקבלת המצוות והודעת המצוות שני עניינים הם. דקבלת המצוות היא בסתם שקיבל עליו להיכנס בדת היהודית דזה הוי ממילא קבלת המצוות והודעת המצוות הוא להודיע לו ענייני המצוות דאיתא בגמ' אכלת חלב וכו' וכן שכתן ועונשן כדאיתא שם וזה אינו מעכב ולעולם קבלת המצוות בסתם מעכב וזהו עיקר הגירות שנכנס לדת יהדות.

גיר בקבלת מצוות חלקית

16. תלמוד בבלי מסכת בכורות דף ל עמוד ב

עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו, ר' יוסי בר' יהודה אומר: אפ"ל דקדוק אחד מדברי סופרים;

17. ספרא קדושים פרק ה

(על הפס' כאזרח מכם יהיה לכם הגר) כאזרח מה אזרח שקיבל עליו את כל דברי התורה כולה אף גר שקיבל עליו את כל דברי התורה כולה. מכאן אמרו גר שקיבל עליו את כל התורה כולה חוץ מדבר אחד אין מקבלים אותו

18. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לא עמוד א

תנו רבנן: מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: כמה תורות יש לכם? אמר לו: שתים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אמר לו: שבכתב - אני מאמינך, ושבעל פה - איני מאמינך. גיירני על מנת שתלמדני תורה שבכתב. גער בו והוציאו בניזיפה. בא לפני הלל - גייריה, יומא קמא אמר ליה: א"ב ג"ד, למחר אפיך ליה. אמר ליה: והא אתמול לא אמרת לי הכי? אמר לו: לאו עלי דידי קא סמכת? דעל פה נמי סמוך עלי!

19. רש"י מסכת שבת דף לא עמוד א

גייריה - וסמך על חכמתו שסופו שירגילנו לקבל עליו, דלא דמיא הא לחוץ מדבר אחד - שלא היה כופר בתורה שבעל פה, אלא שלא היה מאמין שהיא מפי הגבורה, והלל הובטח שאחר שילמדנו יסמוך עליו.

20. שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ג סימן קו

אבל כשאומרים לו שאיכא מצוה זו או שיודע מעצמו איזה מצוה שראה איך שישאל נהגין במצוה זו ואומר שמצוה זו אינו רוצה לקבלה ע"ז תנאי שאין מקבלין, וא"כ אפשר שאף בדיעבד כשקבלוהו אינו גר, אף שנקט לשון אין מקבלין דהוא לשון דלכתחלה. ולכאורה מהא שאר"י ב"ר יהודה אפילו דקדוק אחד מד"ס = מדברי סופרים =, שמסתבר שכיון שקבל עליו כל מצות דאורייתא ואף בל תסור בכלל דהא קבל עליו כל איסורין ומצות דרבנן, הרי יש לו להיות גר מדאורייתא, שלא מסתבר שחכמים יעקרו הגרות דאורייתא שנוגע לקידושין ולכמה דברים ולהקל בהם ולא היה מזכיר זה הגמ' בפירוש, וא"כ צריך לומר לר"י ב"ר יהודה דרק אין מקבלין לכתחלה ובדיעבד כשקבלוהו הוא גר, שלכן משמע שגם לדין הרישא בלא קבל עליו דבר אחד מדיני התורה נמי הוא רק דין שלכתחלה אין מקבלין אבל בדיעבד כשקבלוהו הוא גר, וחייב אף במצוה זו שלא קבל עליו דמה שלא קבל עליו אינו כלום לפוטרו דהא הוא מתנה על מה שכתוב בתורה שתנאו בטל.

21. שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ג סימן קח

ולכן מדנקיט הברייתא גם הא דנכרי שקבל ד"ת חוץ מדבר אחד אין מקבלין ג"כ הוא אף לדיעבד כשקבלוהו אינו גר, ומפורש כן ברמב"ם פ"ב מא"ב הי"ג דכתב כל העכו"ם כולם כשיתגיירו ויקבלו עליהן כל המצות שבתורה הרי הן כישראל לכל דבר, הרי משמע כמפורש דאם לא קבלו עליהן כל המצות אף רק אחת מהן אינו גר.

22. שו"ת אחיעזר חלק ג סימן כו

ולבד זה נראה דדין זה דנכרי שבא להתגייר ולקבל עליו כל המצות חוץ מדקדוק אחד מד"ס דאין מקבלין אותו, היינו במתנה שלא לקבל ושיהי' מותר לו דבר זה מן הדין, בזה אין מקבלים אותו דאין שיור ותנאי בגירות ואין גירות לחצאין, אבל במי שמקבל עליו כל המצות, רק שבדעתו לעבור לתיאבון אין זה חסרון בדין קבלת המצות. ומה"ט נראה מה שחשש הרה"ג מהר"י פאזען לגייר לפי שלא ישמור דיני ישראל כהלכה, אפ"ל דאין לחוש לזה כיון דמקבל עליו כל המצות אף שחושב לעבור על איזה מהמצות אח"כ לתיאבון, מ"מ אין זה מניעה לקבלת המצות, ודוקא היכא שמתנה שלא לקבל עליו זהו חסרון בקבלת המצות דמעכב. אולם היכא שברור הדבר שבדאי יעבור אחרי כן על איסורי תורה חלול שבת ואכילת טריפות ואנו יודעים בבירור כונתו שאינו מתגייר רק לפניו ולבו בל עמו, הרי אומדנא דמוכח שמה שאומר שמקבל עליו המצות לאו כלום הוא א"כ זהו חסרון בקבלת המצות דמעכב [ועיין בשו"ת חמדת שלמה חיו"ד סי' כ"ט וסי' ל' דהודעת המצות וקבלת המצות שני ענינים הם, דקבלת המצות הוא בסתם שקבל עליו לכנוס בדת יהודית, והודעת המצות להודיע לו ענין המצות ושכרן ועונשן וזה אינו מעכב ולעולם קבלת המצות בסתם מעכב דזהו עיקר הגירות וכמש"כ הרמב"ם דבעי קבלת המצות בשלשה יעוי"ש]. וראיתי כעת בס' בית יצחק חיו"ד ח"ב שכ"כ דכיון דאיכא אומדנא דמוכח, ול"ש בזה דברים שבלב אינם דברים, לא הוי קבלת גירות. גם מסתפק שם בגוף הדין דאין מקבלין בחוץ מד"ס אפילו דקדוק אחד מד"ס דלא נתבאר מפורש אי גם דיעבד ל"ה גר, ומשבת דל"א = דף לא = מהלל קצת ראי' דמהני, דאפי' למש"פ רש"י שסמך על חכמתו, אולם כיון דבדיעבד ל"ה גר איך קבלו, ויש לדחות... אך מסברא נראה דכיון דקבלת מצות מעכב בודאי בעינן שיקבל עליו כל המצות, אלא שיש להסתפק אם אינו מקבל דקדוק אחד מד"ס דאפשר דמה"ת הוי גר כיון דקבל עליו כל מצות שבתורה, ואולי כיון דמילי דרבנן אתנייהו בלא תסור הוה כמתנה על ד"ת וצ"ע.

23. שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק א סימן קנז

במה שנסתפק כתר"ה אם גר שלא קבל עליו מצות אם נחשב גר, פשוט וברור שאינו גר כלל אף בדיעבד וכן הורה אבא מארי הגאון זצלה"ה הלכה למעשה בסטראבין בעובדא כזו שאינו גר כלל בין לקולא בין לחומרא שקבלת מצות בגר מעכב כדאיתא ביו"ד סי' רס"ח סעי' ג'. ואף אם אמר בפיו שמקבל מצות אם אנן סהדי שאינו מקבל עליו באמת אינו כלום. וגר שמהני לשם אישות בדיעבד, איירי שבשביל האישות קבל עליו מצות באמת והוא ברור ופשוט וכל זה אמר אבא מארי הגאון בפירוש אז כשהורה. ובכלל איני יודע טעם הרבנים הטועים בזה דאף לדידהו עכ"פ איזה תועלת הם מביאין בזה לכלל ישראל שמקבלין גרים כאלו דודאי לא ניחא ליה להקב"ה ולעם ישראל שיתערבו גרים כאלו בישראל. ולדינא פשוט שאין זה גר כלל. ידידו, משה פיינשטיין

24. שו"ת דעת כהן (ענייני יורה דעה) סימן קנד

... והרי מפורש אמרו חז"ל בכורות ל' ע"ב נכרי שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו, ר"י בר"י אומר אפי' דקדוק אחד מד"ס, ואיך אפשר לקבל גרים באופן כזה שיודעים ברור שאחר גרותם יעברו על דברי תורה... ואע"ג דקיי"ל כמ"ד כולם גרים הם, ביבמות דף כ"ד ע"ב, ונכלל בזה ג"כ איש שנתגייר לשום אשה, ואשה שנתגיירה לשום איש, נראה מדהתו"ס חולין דף ג' ע"ב ד"ה קסבר, ודהת"ו יבמות שם ד"ה הלכה, דהיינו דוקא כשהגירות היתה שלמה בקיום המצות, אבל כשלא נתגיירו לגמרי, דהיינו בלא קיום המצות ושמירתן, וגם הכונה היתה בלתי הוגנת, אז הם גרועים מסתם גרי אריות, דחשיב התם בברייתא, דאיכא למ"ד דכולם גרים הם, אלא שהם ככותים... ולא עוד אלא שהמקבלים אותם הרי הם עוברים על לפני עור ממנ"פ. דאם נאמר שאין גירותם גירות גם בדיעבד, הרי הם מכשילים את הרבים במה שמחזיקים נכרים בחזקת ישראל, וכמה תקלות וחורבות נפקי מזה, בדיני קידושין וגיטין ויבמין, שנחזיק את בנו

ממנה כבן, ואם תהי' לו אח"כ אשה ישראלית, וימות בלא בנים אחרים, נתר אותה לעלמא בלא חליצה גם כשיהיו לו אחים מן האב, שלא כדון, וכיו"ב טובא. ואם באמת הם גרים, ובדיעבד מתחייבים בכה"ת כולה, הרי הם מכשילין אותם בזה שמחייבין אותם בעונשין של איסורי תורה שעוברים עליהם, וקודם שבאו לידי מדה זו הלא לא נתחייבו בהם, ואין נענשין עליהם, וכדאמר' ביבמות דף מ"ז ע"א כשמודיעין אותו עונשן של מצות אומרים לו הוי יודע שעד שלא באת למדה זו אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו אכלת חלב אתה ענוש כרת, חללת שבת אתה ענוש סקילה. והרי אנו מצווים על לפני עור אפילו בגויים, וכדאמר' בע"ז ו' ע"ב מנין שלא יושיט אדם אבר מה"ח לכן נח ת"ל ולפני עור ל"ת מכשול, וק"ו בנ"ד שמכשיל אותו בהיותו אח"כ נכנס במדה ידועה בכלל ישראל לחיובא, והוא נענש על ידו על כל מה שהוא עובר מדברי תורה... ע"כ יפה עשו כת"ר ורבנן קדישי, המחזקים את ידו, שגדרו גדר במדינתם, ששם הפרוץ מרובה, ורבו גיוריות כאלה שאינם אלא לפנים, שלא לקבל גרים כלל, ומי שרוצה באמת להתדבק בקדושת ישראל, שיבא לעקו"ת ירושת'ו, שיחקרו אחריו יפה בבי דינא רבא, באופן שלא יהי' שום משא פנים בדבר לקבל כ"א אלה שנהי' בטוחים בהם שמתגיירים לש"ש ושישמרו לעשות את כל דברי התורה, אחר שיתחייבו בה בעברם בברית השי"ת ע"י הגירות ויכנסו באמת תחת כנפי השכינה. ותחזקנה ידי כת"ר, ויישר חילי, על אשר יעמוד על משמרת הקודש, להמנע מכל תקלה המהרסת ועוקרת קדושת ישראל ותורתו.

25. שו"ת פסקי עוזיאל בשאלות הזמן סימן סה

בימינו אלה יש בינינו בעו"ה אנשים מבני ישראל שנזדווגו עם נשים נכריות יש מהם נשואים עפ"י נמוסיהם (יש מהם שלא מרצונם הפשוט רק שהזמן גרמא דהיינו שהיו דרים בין הגוים בשעת חירום והיו במצב של סכנה והנשים ההנה הצילום אולי ממות) ויש שאינם נשואים שיש להם נכריות מיוחדות להם מרצונם ודרים עמהן כאיש ואשתו ונולדו להם בנים ורוצים לגיירם ולהכניסם לדת ישראל והבנים הזכרים יש מהם שכבר נמולו ועדיין לא טבלו. והאנשים האלה יש מהם שומרי דת כסתם יהודים שבזמן הזה, לאלה גמרנו לגייר את נשותיהם עפ"י מ"ש האחרונים ואחרון חביב מעכ"ת שליט"א בספרו משפטי - עוזיאל ח"א סי' י"ד על סמך תשו' הרמב"ם ז"ל בס' פאר הדור, וגם את בניהם. אבל יש אחרים שאינם שומרי דת שבתות וי"ט ומאכלות אסורות ומצות עשה ול"ת, ואנחנו נבוכים איך לעשות כן רוצים הם לגייר בניהם ואת נשיהם וכפי הנראה עיקר חפצם הוא לגייר את הבנים ולגבי הנשים כשאנו אומרים להם איך יתכן שהנשים תהיינה גויות לגדל בנים יהודים אז הם אומרים שגם הנשים מוכנות להתגייר ואפשר שגם הנשים ניחא להן להיות בדת א' עם בעליהם ובניהן ולא נבדלות בדת.

והנה האנשים האלה אעפ"י שאינם שומרים דת ומצוות כנ"ל מ"מ אינם פוקרים לגמרי ואינם רוצים להבדל מתוה"ק ולהחשב מחוץ לדת ח"ו ובשם ישראל יכנו ולפי הנראה חפצים הם להכניס בניהם תחת כנפי השכינה מלב ונפש. מכל האמור ומדובר תורה יוצאה שמותר ומצוה לקבל גרים וגיורות אעפ"י שידוע לנו שלא יקיימו כל המצות משום שסופם יבואו לידי קיומם ומצווים אנו לפתוח להם פתח כזה ואם לא יקיימו את המצות הם ישאו את עונם ואנו נקיים... והנני מעתיק פה מה שכתבתי בענין זה באותה שאלה עצמה: בענין קבלת גרים חדש מעכ"ת מסברא לומר שבזמן הזה שאנו רואים ויודעים והדבר מפורסם וגלוי שרובא דרובא דגרים אינן שומרים מצות התורה אפילו לזמן קצר, הלכך אין לקבל בזמן הזה וכן כתב במכתבו אלי מיום ג' שבט דנא. ואנא דאמר' אם כן נעלת דלת בפני גרים שלא לקבל בישראל גרים כלל אפילו אם יתברר בהחלט שהוא מתגייר לשם שמים אבל מדברי רבותינו ז"ל למדנו שמצוה לקבל גרים ולהכניסם תחת כנפי השכינה לפי שהקב"ה אוהב גרים וצוה על הונאתן (יבמות ק"ט ע"ב תד"ה רעה... ובדורנו זה אחראית וקשה מאד נעילת דלת בפני גרים לפי שהיא פותחת שערים רחבים ודוחפת אנשים ונשים מישראל להמיר דתם ולצאת מכלל ישראל או להטמע בגוים ויש בזה משום אזהרת רז"ל: לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת (סוטה מ"ז). ואדם מישראל שנטמע או שנדחה מישראל נהפך לאויב ישראל בנפש, כמו שההיסטוריא מעידה על זה בהרבה מקרים והרבה דורות וגם אם לא נחוש ונאמר ילך החבל אחרי הדלי, מכל מקום לבניהם ודאי שאנו חייבים לקרבתם לא מבעיא אם הם בני ישראלית שבניה הם ישראלים גמורים אלא אפילו אם הם בני גוייה הרי מזרע ישראל המה, ואלה הם בבחינת צאן אובדות, וירא אנכי שאם נדחה אותם לגמרי על ידי זה שלא נקבל את הוריהם לגרות נתבע לדין ויאמר עלינו: את הנדחת לא השיבותם ואת האובדת לא בקשתם (יחזקאל ל"ד) וגדולה היא תוכחה זאת מאותה התוכחה של קבלת גרים (יו"ד סי' רס"ה סעיף י"ב) ועל כגון זה נאמר: הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה (אבות פ"ב מ"א). מטעם זה הנני אומר מוטב לנו שלא נסור מדברי רבותינו שמסרו הלכה זאת לפי ראות עיני הדיינים שכוונתם לשם שמים.

גיור קטנים בהסכמת הוריהם בימינו

26. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף יא עמוד א

אמר רב הונא: גר קטן מטבילין אותו על דעת בית דין. מאי קמ"ל? דזכות הוא לו, וזכין לאדם שלא בפניו, תנינא: זכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לאדם שלא בפניו! מהו דתימא עובד כוכבים בהפקירא ניחא ליה, דהא קיימא לן דעבד ודאי בהפקירא ניחא ליה, קמ"ל דהני מילי גדול, דטעם טעם דאיסורא, אבל קטן - זכות הוא לו. לימא מסייע ליה: הגירות, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד; מאי לאו דאטבלינהו על דעת בית דין! לא, הכא במאי עסקינן - בגר שנתגיירו בניו ובנותיו עמו, דניחא להו במאי דעביד אבהוון. אמר רב יוסף: הגדילו - יכולין למחות. איתביה אביי: הגירות, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד - כתובתן מאתים; ואי ס"ד הגדילו יכולין למחות, היבין לה כתובה דאזלה ואכלה בגיותה? לכי גדלה. לכי גדלה נמי ממחייא ונפקא! כיון שהגדילה שעה אחת ולא מיחתה, שוב אינה יכולה למחות.

27. תוספות מסכת כתובות דף יא עמוד א

עובד כוכבים קטן כיון דבא להתגייר חשבינן ליה כישראל קטן ואף על גב דזכייה הוי מטעם שליחות ואין לו שליחות מן התורה ה"מ בדבר שיש בו קצת חובה כגון להפריש תרומתו דשמא היה רוצה לפוטרה בחטה אחת או שמא היה רוצה להעדיף אבל הכא שזכות גמור הוא לו יש לו שליחות.

28. חידושי הרשב"א מסכת כתובות דף יא עמוד א

אמר רב יוסף הגדילו יכולין למחות. כלומר ואפי' נתגייירו בניו ובנותיו עמו, תדע לך מדאקשינן עליה ממתני' דהגירות והשבוייה וממתני' דאלו נערות שיש להן קנס ולא פרקינן הכא במאי עסקינן בגר שנתגייירו בניו ובנותיו עמו כדפרקינן לעיל.

29. חידושי הרשב"א מסכת כתובות דף יא עמוד א

כיון שהגדילה שעה אחת ולא מיחת שוב אינה יכולה למחות. וא"ת והא ואי אפשר לצמצם דהא משתגדיל יכולה למחות וקודם שהגדילה אינה יכולה למחות, י"ל במוחה מתוך קטנות לאחר גדלות שלא גדלה שעה אחת בלא מחאה, ובתוספות מתרצין דעד שמודיעין אותה מתן שכרן ועונשן של מצות אינה גיורת גמורה והגדילה שעה אחת בגירותה אחר שהודיעוה עונשן של מצות קאמר, ולפי דבריהם צריכין להודיעו לאחר שיגדיל.

30. הר"ן על הרי"ף מסכת כתובות דף ד עמוד א

ולענין הלכה קי"ל כרב הונא דאמר דגר קטן מטבילין אותו על דעת ב"ד ולא שיהו ב"ד מצווין לחזור ולמול את העובד כוכבים מעצמם אלא שאם בא התינוק מעצמו או שהביאתו אמו או שעשו כן ב"ד מעצמן מהני וקיימא לן נמי כרב יוסף דאמר דאם הגדילו יכולין למחות ואפי' בגר שנתגייירו בניו ובנותיו עמו והכי מוכח בגמרא ואף על גב דאותיבו עליה אביי ורבא כדאיתא בגמ' לאו משום דלא סברי להו כוותיה אלא לברורי מתני' דלא תקשי ליה ועוד דלאביי קושיא דרבא לאו כלום הוא ולרבא נמי קושי' דאביי לאו כלום הוא כדאיתא בגמרא וכיון שכן קי"ל כרב יוסף ומן התימה על הרי"ף ז"ל שהביא מילתיה דרב הונא ביבמות בפרק החולץ [ס' סז] ולא הביא הא דרב יוסף וכתב הרמב"ן ז"ל ולא ידעתי למה אלא א"כ הוא מפרש דברי רב יוסף לגר שנתגייירו בניו ובנותיו עמו אבל לרב הונא דאמר גר קטן מטבילין אותו על דעת ב"ד [בא להתגייר והטבילוהו על דעת ב"ד] אינו יכול למחות שאם כן מה כח ב"ד יפה ואינו מתחזור ע"כ והרמב"ם ז"ל הביא מילתיה דרב הונא בפ"ג מהלכות איסורי ביאה ומילתיה דרב יוסף פ"י מהל' מלכים:

31. שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח סעיפים ז-ח

עובד כוכבים קטן, אם יש לו אב יכול לגייר אותו. ואם אין לו אב, ובא להתגייר או אמו מביאתו להתגייר, בית דין מגיירין אותו, שזכות הוא לו וזכין לאדם שלא בפניו. בין קטן שגיירו אביו בין שגייירוהו ב"ד, יכול למחות משיגדיל ואין דינו כישראל מומר אלא כעובד כוכבים.

בד"א, כשלא נהג מנהג יהדות משהגדיל, אבל נהג מנהג יהדות משהגדיל שוב אינו יכול למחות.

32. שו"ת חתם סופר חלק ב (יורה דעה) סימן רנג

ואען ואומר לפע"ד בנידן דידן לא צריכנא לכל זה דאע"ג דבש"ע סתם הדברים ופסק שיכולים למחות מ"מ בהביאתו אמו צל"ע אם נימא שיכול למחות לכשיגדל ולא יהיה נידון לישראל מומר דהנה בה"ג דחה הך דר' יוסף מהלכתא ופסק להדי' דקטן אין מטבילין אותו ע"ד ב"ד ומייתי ליה הטור ולעומת זה פסק בהביאוהו אבותיו להתגייר הן אביו והן אמו מטבילי' אותו ע"ד ב"ד ואינו יכול למחות עיי' בב"י ועיי' בפנים בה"ג חדשי' דף כ"א ע"ד דמייתי הך שהביא הטור בשמו ושוב בדף כ"ב ע"א גבי עובדא דיוסף בן פרוך ממזרא וכו' מייתי הא דר"ה שמטבילים אותו ע"ד ב"ד היכי שאין צריך להתנות עליו ע"ש וס"ל כשאבותיו מביאי' אותו הן מקבלי תנאי הגירות עבורו ולא מייתי כלל שיכול למחות זה דעת בה"ג והרי"ף פ' החולץ מייתי הא דר"ה ולא דרב יוסף משמע אפי' ב"ד לבד בלא אבותיו מטבילי' אותו ואינו יכול למחות והרא"ש פ"ק דכתוב' שם /דף י"א/ הקשה על הרי"ף מ"מ לאו קטלא קני' באגמא הוא הרי"ף ואין רחוק בעיני שגם דעת הרמב"ם כן שהרי בפ"ג מאיסורי ביאה מייתי דקטן מטבילי' ע"ד ב"ד ולא מייתי כלל שיכול למחות רק בפ' יו"ד /י' /ממלכים מייתי דיכול למחות ועמד בזה בה"ה ואי נימא דסבירא ליה כשיטת בה"ג א"ש דבאיסורי ביאה מיירי שהביאוהו אביו או אמו להתגייר דבסמוך לו מיד כתב דין מעוברת שטבלה אין בתה צריך טבילה משו"ה לא הזכיר שם שיכול למחות ובהל' מלכים מיירי שבא בפ"ע =כפני עצמו= להתגייר דתחלת הבבא מתחיל בן נח שנתגיייר וכו' ואחר כך רוצה לחזור וכו' ואם היה קטן וכו' יכול למחות מיירי דומי' דרישא בן נח שבא להתגייר על דעת עצמו הכי נמי הקטן שבא בפ"ע בלא אבותיו אז יכול למחות אבל עם אמו לא שמענו. וגם הלום ראיתי בשיטה מקובצ' חבל נביאים ראשונים דס"ל דמיירי ש"ס שאין אבותיו מתגיירי' עמו אבל אם מתגיירים עמו בודאי אינו יכול למחות ומלבד טעם שהסב' שם נ"ל עוד דהיכי שהוא זכות גדול בודאי אין יכול למחות דאי מוחה אנן סהדי דהשתא הוא דמיהדר בי' וכבר היה מרוצה רגע א' וכדאמר' גבי בדיקת חמץ פסחים ד' ע"ב כיון דאנן סהדי דניחא ליה לאינש למיעבד מצוה בממונו אפילו עומד וצווה דלא ניחא ליה אמר' השתא הוא דהדר בי' משכירות הבית וה"נ דכוותי' וסברא זו כ' ג"כ מורי בהפלאה זצ"ל דהטף בנשים במלחמת מדין כיון שהיה להם זכות גדול שלא נהרגו אם הגדילו אינם יכולים למחות ע"ש וא"כ ה"נ כשאבותיו מתייהדי' אם הוא ישאר בגיותו קשה להם להיות עמו באגודה א' שהרי עושה יי"נ =יין נסך= וכשיהיה אבותיו נפרשי' ממנו מפרשי' אותו מחיותו ע"כ זכות גדול הוא לו ואינו יכול למחות ואפשר דגם הרא"ש מודה בזה והש"ס לא מיירי אלא בבא מעצמו להתגייר או אפילו אבותיו הביאו ולא נתגייירו עמו אבל כשגם הם מתגיירים מזה לא מיירי.

גלל זה אני אומר בנתגיירה עמו אחד מאבותיו ואינו /אינו/ יכול למחות דהרי"ף פסק לעולם אינו יכול למחות וה"ג שכל דבריו דברי קבלה פסק עכ"פ בהביאוהו אבותיו אפי' לא נתגיירו עמו אינו יכול למחות וקרוב לודאי שגם הרמב"ם סובר כן ורבי' מהפוסקי' בשיטה מקובצת פסקו דעכ"פ בנתגיירו עמו אי"ל ובהרא"ש לא מצינו שחולק

33. שו"ת בית יצחק (לרבי יצחק שמלקיס) אבן העזר סימן סט

הנה אם אביו רשע, מחלל שבת ואוכל טרפות, ואמו נכרית, בודאי הבן ג"כ יגדיל ויתחזק בדרך זה, ולכאורה אין זכות להולד... מ"מ כבר כתבתי בספרי יו"ד ק' דהוי זכות להגר, דאף שיענש מ"מ יש לו חלק לעוה"ב, משא"כ אם ישאר נכרי... מ"מ לא הוי זכות ברור כ"כ, על כן ככה"ג הגדילו יכולין למחות.

34. שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן כו

ובדבר שבבית הספר היומי שנתייסד ע"י בני תורה ויראי השי"ת והמנהל והמורים כולם יראים ושלמים ונודעו שהרבה תלמידים הם מנכריות שנתגיירו אצל הרעפארמער ואצל הקאנסערוואטיוון שאינו כלום אם באופן שא"א יהיה להוציאם מבית הספר האם מחוייבים אותן שכל פרנסתם מזה להניח משרתם, הנה קשה לפני לומר דבר מוחלט בשעה שנוגע לפרנסתם שהוא חיי נפש ונסיון גדול בדבר שלא הוזכר בהפוסקים ולא ידוע לנו ממילא פרטי דינים בזה, דהא אפשר שכיון שהם מחזיקים עצמן ליהודים והולכין לביה"ס ללמוד מטעם שהוא מעשה יהדות ליכא איסור, וגם אפשר מכיון שהרב לומד העיקר עם תלמידים שהם ישראלים כשרים ליכא איסור אף שלומדין ממילא גם תלמידים נכרים, ומש"כ התוס' בשם הר"א אלחנן דאיכא לפני"ע מטעם שהעכו"ם אסור ללמוד תורה אולי על קטניהם ליכא איסור זה, וגם לא נאמר עכו"ם שלמד תורה אלא עכו"ם שעסק אולי אין זה בלמוד המלמד עם תינוקות, לכן קשה לומר שמוכרחין לעזוב פרנסתן אף שהיה זה מן הראוי לעשות כן, ואם בשביל זה יתבטל כל בית הספר וילכו בשביל זה גם ילדי ישראל הכשרים לבתי ספר של המדינה שילמדו שם עניני כפירה הלא יותר טוב שלא יעזבו משרתם שלא יתבטל בית הספר, וגם אם הם יעזבו משרתן יקחו למורים מינים וכופרים וילמדו גם אל ילדי ישראל עניני כפירה ח"ו ג"כ הרי אדרבה אין להם להניח משרתם, אשר על כן אין לומר דבר זה, אבל הא אפשר לתקן דאת הקטנים יגיירו כי הם א"צ קבלת מצות ויגירו ע"ד ב"ד והוא זכות להם כי מכיון שלומדים בבי"ס דתי אצל מורים יראי שמים הרי מצוי שיתגדלו להיות שומרי תורה שלכן אף שהוא ספק הוא זכות ודאי, וגם אף אם לא יתגדלו להיות שומרי תורה מסתבר שהוא זכות דרשעי ישראל שיש להם קדושת ישראל ומצותן שעושין הוא מצוה והעבירות הוא להם כשגגה הוא ג"כ זכות מלהיות נכרים, וזה אני חושב שיסכימו הבע"ב, וגם הגדולים מבני י"ג נמי אם יאמרו להם שצריכין להתגייר וכן הגדולות מבנות י"ב ודאי יתראו ובה צריך להשתדל וכמובן להסביר הדבר באופן טוב ובנחת שודאי ישמעו לזה.

35. שו"ת מנחת יצחק חלק ו סימן קה

א' ע"ד העובדא א' וב' שבאו לידו, בבן ובת שאמותיהם נכריות, ואף אין בדעתם להתגייר, אך ברצונם לגייר את ילדיהם, ובביתם אוכלים נו"ט =נבילות וטריפות=, ואף אם ישלחו את ילדיהם לת"ת, ללמד משהו, לא יתנהגו בביתם עפ"י חוקי התורה, ומאיימים שאם לא יקבלו ילכו לראבי רעפארמי /רפורמי/. הנה אין זה צריך לפנים, דשפיר כתב כ"ת, דאין להתחשב כלל עם האיום שלהם, ואין לגייר אותם, דל"ה כלל זכות בגיור קטנים כאלו, דכל הטעם שמטבילין קטן ע"ד ב"ד, היא משום דזכות היא לו, וזכין לאדם שלא בפניו, כדאיתא (בכתובות י"א ע"א), והיכא דלא יגדלו אותם לתו"מ =לתורה ומצוות=, מה זכות היא להם, אדרבה חובה היא להם, שאם הי' נשארים נכריים היו פטורים מעונש, עי' בתשו' בי"צ (א"ע ח"א סי' כ"ט אות ח'), ובספרי מנחת יצחק (ח"ג סי' צ"ט אות ג').

מקורות נוספים להרחבה

- תחומין כרך כ- הרב ישראל רוזן- גיור קטינים המאמצים במשפחה חילונית- במאמר מקיף זה מבאר המחבר את כלל השיטות בעניין האפשרות לאמץ ילדים גוים במשפחה חילונית ולגיירם בעודם קטנים
- ספר זרע ישראל עמודים שפב- שפד בספר זה מבוארת ברחבה יתרה שיטת הסוברים בימינו שניתן לגייר בלא קבלת תורה ומצוות מלאה מצד המתגייר בעמודים הללו מסכם הרב חיים אמסלם את מסקנות השיטה בהבאת מקורות למסקנות אלו
- שאלת שלמה ד סימן רל, רלא- בתשובות אלו מבאר הרב אבינר את הדין כאשר המתגייר לא מקיים מצוות לאחר תהליך הגיור ובמהלכו, במהלך דבריו מביא את הטענות העיקריות לגיור גם ללא קבלת מצוות ומשיב עליהם.
-